

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216215732
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216215732.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci navrhovateľa - plnoletého dieťaťa: E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. F. XX, F. F., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. F. XXX, F. F., proti povinnému rodičovi - otcovi: E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. F. XX, právne zastúpený JUDr. Jolanou Černou, advokátkou, so sídlom Bazová 337/28, Jahodná, o zvýšení výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní povinného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 25. septembra 2018, č.k. 5Pc/6/2016-202, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia výšky dlhu na zročnom výživnom m e n í tak, že dlh na zročnom výživnom od 11.10.2016 do 02.09.2017 je v sume 736,60 eur a vo zvyšnej napadnutej časti (zvýšenia výživného a povinnosti uhradiť dlh na zročnom výživnom) p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výživné určené uznesením Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.12.2014, č.k. 16C/74/2014-64 na navrhovateľa zvýšil zo sumy 50 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne, počnúc od 11.10.2016, dlh na zročnom výživnom od 11.10.2016 do 02.09.2017 v sume 836,60 eur povinnému uložil zaplatiť v mesačných splátkach po 100 eur vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62, § 75, § 77 a § 78 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od posledného rozhodnutia o výživnom 22.12.2014, keď otec navrhovateľa bol evidovaný od 02.09.2014 ako nezamestnaný, schválená dohoda na sumu 50 euro, uplynuli dva roky. V rozhodnom čase bol navrhovateľ študentom strednej školy a pripravoval sa na budúce povolanie, ktorú riadne ukončil v školskom roku 2015/2016 a pokračoval v štúdiu v dvojročnom maturitnom ročníku v odbore podnikanie v remeslách a službách, dopĺňuje si vzdelanie, ktoré dôvodil zhoršeným zdravotným stavom, ktorý mu bol zistený v roku 2014 a ako to vyplýva aj z lekárskej správy, trpí na cukrovku, čo si vyžaduje pichanie inzulínu 4 x za deň. Uvedený zdravotný stav existoval už aj v čase prvého rozhodnutia súdu o výživnom. Vzhľadom na zdravotný stav navrhovateľa je zrejmé, že je opodstatnené vzhľadom na túto skutočnosť, aby pokračoval v štúdiu a získal profesiu, v ktorej ho nebude obmedzovať tento zdravotný stav, ako v prípade profesie kuchára, kde je nútený degustovať každé jedlo, bez ohľadu na jeho zloženie. Navrhovateľ sa naďalej pripravuje na budúce povolanie, ktorého ukončenie umožní absolventovi nájsť si zamestnanie v inom odbore, než na ktorý bola príprava navrhovateľa doteraz zameraná, hoci čiastočne s ukončením vzdelania ako

kuchára nepriamo súvisí (R 11/1993). Povinný od posledného rozhodnutia o výživnom bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie až do 26. októbra 2016, keď si obnovil živnosť, platnú od roku 1996 v odbore murár. Súdu neušla pozornosť skutočnosť prístupu povinného rodiča pri plnení svojich vyživovacích povinností, keď bez vysvetlenia a len z dôvodu, že sa nechcel zamestnať s príjmom na úrovni minimálnej mzdy, bol po dobu dvoch rokov evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, pričom dôkaz o tom, že by sa uchádzal o zamestnanie za toto obdobie žiadnym, spôsobom nepreukázal. Vysvetlenie, ktoré podala splnomocnená zástupkyňa povinného v písomnom podaní dňa 20.08.2018, keď povinný bol od októbra 2014 prihlásený do evidencie uchádzačov o zamestnanie potvrdila, že pár mesiacov si prácu vôbec nehľadal, s vysvetlením, že agentúra, cez ktorú pracoval predtým v Rakúsku, mu mala sľúbiť sprostredkovanie ďalšej práce, čo sa nestalo. Za obdobie ďalšieho roka, v čase trvania evidencie na úrade práce mu žiadna práca sprostredkovaná nebola, v dôsledku čoho dňom 09.02.2016 sa odhlásil z evidencie a stal sa samopláťiteľom. Až do obnovenia živnosti do októbra 2016 neprijal žiadnu prácu, keď ponuky od známych mali byť za odmenu vo výške minimálnej mzdy. Na strane druhej nepoprel príjem mesačne 400 až 450 eur za uvedenú dobu, čo žiadnym spôsobom nezdokladoval. Pokiaľ však tvrdil, že neprijal prácu za minimálnu mzdu, ktorá v roku 2016 činila 405 eur a v roku 2015 355,10 eur, sú tvrdenia povinného o jeho príjme bez platnej zmluvy nepravdepodobné. Tvrdený príjem v roku 2016 nepresahuje minimálnu mzdu, alebo len v malom rozsahu, teda povinnému bolo výhodnejšie vykonávať prácu bez zmluvy „načierno“ a nedovádzaj z príjmu zákonom stanovené odvody. Z toho je zrejmé, že uvedený príjem musel byť značne vyšší, aby sa oplatilo otcovi navrhovateľa pracovať načierno, pričom si bol vedomý povinnosti platiť z tohto príjmu výživné mesačne 250 eur na tri deti. Tak, ako konštatoval odvolací súd, je možné brať ohľad len na odôvodnenú prekážku, pre ktorú sa nemôže povinná osoba zamestnať. Prekážka tvrdená povinným, keď je všeobecne známy v stavebnom priemysle nedostatok pracovných síl, ktoré trvá už niekoľko rokov a to hlavne v okolí Bratislavy. V roku 2015 a 2016 priemerný zárobok zamestnanca v stavebníctve v odbore murár vykazoval v sume 726 eur, podľa údajov na internetovom portáli. Preukázanie skutočnosti, že si seriózne hľadal prácu, by boli doklady o vyhľadávaní zamestnania cez internet, agentúry zaoberajúce sa sprostredkovaním zamestnania, ktoré dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení povinný neunesol. Z daňových priznaní otca navrhovateľa za rok 2011 vykázany príjem zo živnosti 8.000 eur výdavky 4.907,52 eur, po odpočítaní nákladov na odvody základ dane 3.092,48 eur, mesačný hrubý príjem predstavoval sumu 258 eur. Za rok 2012 príjem otca predstavoval sumu 7.016,72 eur, výdavky 3.406,72 eur, po odpočítaní výdavkov základ dane predstavoval sumu 3.037,57 eur, mesačný hrubý príjem otca v rozhodnom čase činil 253 eur. V roku 2013, teda v rozhodnom období pre výpočet výživného v čase rozvodového konania, príjem otca predstavoval 6.392 eur, výdavky 4.416,96 eur, základ dane do 1.975,04 eur, mesačný hrubý príjem v rozhodnom čase činil 165 eur. Napriek tomu bolo rozhodnuté o výživnom na dve deti po 100 eur. V roku 2018 podal daňové priznanie za rok 2017, kde vykazoval príjem vo výške 4.066 eur a výdavky 3.179,57 eur, základom dane bola suma 886,43 eur, mesačný hrubý príjem takto predstavoval 74 eur. Pokiaľ porovnáme jednotlivé obdobia príjmu otca dieťaťa s možnosťami a schopnosťami otca, ak by mal príjem zo zamestnania, nebolo možné výhradne akceptovať jeho daňové priznania, ktorý na vysvetlenie, prečo sa nezamestnal za minimálnu mzdu, ktorá v rokoch 2015, 2016 a 2017 predstavovala sumu 355,10 eur, 405,00 eur a 435,00 eur, nedáva logiku. Pričom jeho príjem z predchádzajúcich období pred prerušením živnosti nedosahoval ani len minimálnu mzdu, je neakceptovateľné. Povinný nepresvedčil súd o jeho výhradách, prečo si nehľadal prácu, aj keď si obnovil živnosť, naďalej jeho príjem neprevyšuje výšku minimálnej mzdy. Z uvedeného je zrejmé, že príjem povinného je podstatne vyšší, než ako by zarobil v zamestnaneckom vzťahu, čo potvrdzuje správanie sa povinného, keď sa vrátil k podnikaniu, namiesto toho, aby sa zamestnal. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine dochádza k preneseniu povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena na povinného, v tomto prípade otca navrhovateľa, povinný rodič ako osoba pasívne legitimovaná má v súvislosti s preukázaním vlastných príjmov z inej nezávislej činnosti povinnosť predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov. Tvrdený príjem povinného rodiča 400 až 450 eur mesačne v období od roku 2014 do októbra 2016 žiadnym spôsobom nezdokladoval, pričom jeho živnosť bola pozastavená. Táto skutočnosť svedčí o tom, že povinný rodič vykonával prácu „načierno“, hoci jeho príjem prevyšoval minimálnu mzdu nanajvýš o 100 až 150 eur. Súd pre nezdokladovanie tvrdého príjmu povinným rodičom, spochybnil takéto tvrdenia otca o jeho príjme za rozhodné obdobie, a preto pre stanovenie výšky výživného vychádzal z ustanovenia § 63 ods. 1 veta druhá, keď predložené doklady za obdobie november a december 2016 o príjme považoval za nedostatočné. Následne súd za rozhodné obdobie pred týmto obdobím počítal 20 násobok sumy životného minima, ako príjem povinného rodiča, ktorého sa bez ďalšieho vzdal, keď si neobnovil živnosť po návrate z výkonu práce v zahraničí, hoci mu v tom žiadna vážna prekážka nebránila. Výška životného minima na obdobie od 01.07.2015 do 03.06.2016 na jednu plnoletú fyzickú osobu činilo 198,09 eur,

20 násobok životného minima predstavuje sumu 3.961,80 eur. Uvedená výška životného minima je nezmenená aj do 01.07.2016. Je všeobecne známe, že v posledných rokoch stúpa príjem zamestnancov v stavebníctve, ktorý v roku 2016 v prípade murára pracujúceho v Bratislave predstavoval v čistom sumu 724 eur mesačne. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že rodič je povinný prispievať na výživu svojich detí do výšky 20 až 25% zo svojho príjmu. Z predpokladaného príjmu, ak berieme priemer 1.000 eur, ktorú skutočnosť tvrdil aj navrhovateľ, a táto skutočnosť mu bola známa od druhého rodiča, 25% predstavuje sumu 250 eur, z ktorej sumy hoci bolo stanovené výživné na dve mladšie deti, súd na túto skutočnosť nemohol prihliadnuť, keď bolo povinnosťou otca maloletých detí v uvedenom konaní o rozvod manželstva poukázať aj na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť, na staršie dieťa, ktorú povinnosť si nesplnil. Povinný býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, švagrinou a jej dcérou, kde má podiel 1/4 na domovej nehnuteľnosti a spoluvlastníctvo v rovnakom pomere s matkou navrhovateľa. Návrh na určenie výživného 100 eur súd nemohol akceptovať, nakoľko by bol stále nižší, ako výživné, ktoré bolo stanovené na dve menšie deti vo veku 17 rokov a 12 rokov. Súd pri určení výživného vychádzal jednak z odôvodnených potrieb navrhovateľa, ktorý býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, kde mesačné náklady na bývanie predstavujú 280 eur (elektrina 60 eur, preddavok na plyn 100 eur, vodné stočné 10 eur, rozhlas televízia 2,32 eur, internet 14,99 eur, platba za mobilné telefóny 51,97 eur, ktoré výdavky sú súčasne výdavkami aj na navrhovateľa, na ktorého pripadá 1/4 týchto výdavkov. Celkom náklady na bývanie predstavujú sumu 239,28 eur, z ktorej sumy podiel pripadajúci na navrhovateľa, prípade štvorčlennej rodiny predstavuje sumu 59,82 eur. Pri započítaní mesačných výdavkov na navrhovateľa v súvislosti so štúdiom, náklady na cestovné, obеды zabezpečené v škole, špeciálna strava pre diabetika, školské potreby zahrňujúce pracovný odev pre štúdium a prax, ako aj záujmová činnosť navrhovateľa a ktoré výdavky v priemere predstavujú sumu 280 eur, nemožno požadovať iba od jedného z rodičov, aby tieto zvýšené výdavky na navrhovateľa kryl, keď na strane druhého povinného rodiča neexistuje žiadna prekážka, pre ktorú by nemohol plniť riadne svoju vyživovaciu povinnosť. Poukazovanie na príjem matky navrhovateľa poberaním rodinných prídavkov na tri deti celkom 595 euro, ktorú skutočnosť súd zohľadnil pri stanovení výživného, čo však nezabavuje povinného rodiča prispievať na výživu oprávneného podľa svojich možností a schopností ako podnikateľ, na ktorom postavení zotrval, napriek nižšiemu príjmu, ako by bol dosahoval v zamestnaneckom pomere. Súd určil výživné počnúc od podania návrhu 11.10.2016 a do 02.03.2017 836,60 eur (4,33 eur na deň x 20 dní mesiaca október + 10 mesiacov x 80 eur a po odpočítaní 50 eur, zaplatené za mesiac september 2017). V zmysle § 232 ods. 2 CSP povolil povinnému rodičovi zaplatiť dlžné výživné mesačných splátkach po 100 eur, prihliadnuc na pomery žalovaného, ktorý má ďalšie dve vyživovacie povinnosti a na ktoré deti je schopný platiť mesačne výživné po 110 eur počnúc od 25.08.2017. Ide o obdobie len ôsmich mesiacov, pričom otec navrhovateľa má príjem z podnikania. Podľa § 52 CMP súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, keďže týmto konaním účastníkom trovy nevznikli.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a výživné na navrhovateľa zvýšiť maximálne na sumu 100 eur mesačne a z dlhu na zročnom výživnom za obdobie od 11.10.2016 do 02.09.2017 odpočítať výživné zaplatené po nástupe navrhovateľa do práce vo výške 150 eur, a zročné výživné mu povoliť v splátkach po 50 eur mesačne. Podľa názoru odvolateľa, zvýšenie výživného na uvedenú výšku neodôvodňujú výsledky vykonaného dokazovania, hlavne čo sa týka výšky jeho príjmu, ktoré za rok predchádzajúci rozsudku dokázal svojim daňovým priznaním za rok 2017, podaným v roku 2018. Súd však pri rozhodovaní o výške výživného nevychádzal z jeho príjmu vykázaného v daňovom priznaní, ale poukazoval na priemerný zárobok pracovníkom v stavebníctve, pričom nakoniec nevychádzal ani z tohto priemerného zárobku. Súd uviedol priemerný zárobok pracovníkov v stavebníctve vo výške 724 eur, no ako predpokladaný jeho príjem už uviedol sumu 1.000 eur, z ktorej sumy vypočítal 25% vo výške 250 eur. Súdom určené výživné v sume 130 eur predstavuje spolu s výživným plateným na jeho dve maloleté deti sumu 350 eur, teda 35% z jeho predpokladaného príjmu. Poukázal na to, že súd prvej inštancie sa značne odchyľil od rozhodovacej praxe súdov, na ktorú sa odvoláva, pričom toto odchylenie nijako bližšie neodôvodnil. Súd taktiež neuviedol, ktoré výdavky s matkou navrhovateľa uvádzaných započítal do sumy 280 eur mesačne, teda ktoré považoval za dôvodné, a ktoré nie. Poukázal tiež na to, že navrhovateľovi uhradil výživné za mesiace september, október a november 2017 vo výške 50 eur mesačne.

4. K odvolaniu povinného sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že povinný sa nikdy nestaral o svoje deti, čo sa prejavilo po rozvode a rovnako je to tak i teraz. Uviedol, že povinný si bol ochotný väčšinu zárobku zabezpečiť načierno a prostriedky takto získané venoval na iné účely ako svoje deti.

5. K vyjadreniu navrhovateľa sa písomne vyjadril povinný, ktorý zotrval na svojom odvolaní, nakoľko určením výživného na plnoleté dieťa vo výške, ako to určil prvoinštančný súd, neodôvodňovali jeho zárobné pomery v období, na ktoré sa toto výživné určilo.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - povinný (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce viazané rozsahom odvolania, nie však dôvodne podaného odvolania, keďže ide o konanie, ktoré sa začína na návrh (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodným len v časti určenia dľhu na zročnom výživnom a vo zvyšnej časti dôvodným nie je.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5Pc/6/2016 je zvýšenie na plnoleté dieťa.

8. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k deťom, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

9. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vypořiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

11. V zmysle ustanovenia § 78 Zákona o rodine v spojení s ustanovením 157 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

12. Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu v konaní o zvýšenie výživného je predovšetkým podrobne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane plnoletého dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so štúdiom, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase posledného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo a to v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery

treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

13. Odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí (zo dňa 30.01.2018, č.k. 11CoP/199/2017-112) poukázal na to, že je potrebné zistiť, aké príjmy povinný reálne mohol dosahovať v období jeho dlhodobej nezamestnanosti (napr. porovnaním jeho predchádzajúcich príjmov zo živnosti, prípadne príjmov, ktoré vie dosahovať osoba s podobnými predpokladmi s prihliadnutím na jeho kvalifikáciu, fyzické dispozície, prax a podobne), vychádzajúc pritom z predpokladu, že ak takéto príjmy povinný mohol dosahovať a nedosahoval, treba jeho konanie posúdiť ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkovú prosperitu, pričom takýto postup je odôvodnený minimálne pokiaľ ide o obdobie, počas ktorého bol neprimerane dlho evidovaný na úrade práce a na obdobie, kedy bol dobrovoľne nezamestnaný bez toho, aby si seriózne hľadal primeranú prácu. Súd prvej inštancie v zmysle uvedeného postupoval a dospel k záveru o výške príjmov, ktoré mohol povinný v uvedenom období dosiahnuť, pričom odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

14. Ohľadne rozhodovacej praxe súdov, v zmysle ktorej sa výživné určuje v rozsahu 20-30% čistého príjmu povinného, odvolací súd udáva, že v Zákone o rodine nie je uvedená konkrétna výška výživného, ale je stanovený len postup, na základe ktorého sa výživné určuje a pokiaľ sa rozhodovacou činnosťou ustálil istý percentuálny pomer výživného z príjmu povinného, tak uvedené je potrebné vždy individuálne posudzovať vzhľadom na konkrétnu situáciu, čo urobil súd prvej inštancie i v prejednávanej veci.

15. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne ustálil výšku zvýšeného výživného, ako i účinnosť zvýšenia a zmeniť bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie len v časti určenia dlhu na zročnom výživnom, kedy povinný v rámci odvolacieho konania doložil, že na výživnom uhradil sumu po 50 eur za mesiac september (ktorá suma bola zohľadnená súdom prvej inštancie), ako i október a november 2017.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v časti výšky dlhu na zročnom výživnom zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a podľa § 387 ods. 1 CSP vo zvyšnej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

18. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).